

ната и полицейския участък - ако има някой от охраната, веднага да се върна. Тръгнах към фабриката. Пред Пожарната никой нямаше, но когато наближихме машинното помещение, мярнаха ми се някакви сенки; аз се върнах, а Вапцаров изчезна в тъмнината. На другия ден споделих това с мъжа си, но той ме успокои, като ми каза, че през нощта заедно с Вапцаров свършили тази работа.- хвърляли са позиви в района на фабриката. Вапцаров беше твърде небрежен към себе си и пиелеше парите си. Често го запитвах как си изразходва заплатата, защото ние бяхме трима и пак отделяхме известна сума за строеж на къща. А той уж само за себе си се грижи и ходеше с обикновени дрехи и обувки. Той се усмихваше и отговаряше - показваше ми широките си пръсти на двете си ръце. Но знаех, че издържа и брат си, който беше ученик в Горноджумайската гимназия. По това време Вапцаров взе често да се губи по Горна Джумая. Чудех се на мъжа ми, че хайхях в неделя той пак ще прави ремонт на машината, а Христо ми отговаряше: -"Вапцара пак изчезна, снощи не се яви на работа, още го няма." И съчувствено казваше: "Нали и ние сме били влюбени, после ще си отработи смяната!" Той се беше увлякъл по Бойка и нико не можеше да го спре, за да отиде и се срещне с нея. Даже една вечер като се връщаш от Горна Джумая, ми каза, че някой стрелял по него, но и това не го стреснало. През зимата взе да носи със себе си пистолет, защото бяха се появили вълци и казваше, че не иска да загине точно сега.

С. Герасимов

